

H
V
Æ
S
S
E
B
R
Æ
T
T
E
T

Stammavn af PEPINO. Opdræt af
BRUNMASKEDE SIAMESERE

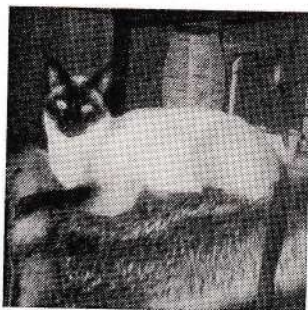
med god karakter.

Brunmasket Siam-han til avlstjeneste.

Rangoon Pepe. 2 gange Ex I i ungdomsklassen.

Elly Lund

Brovst . Telefon 239

Pepino af Pepino

Hvæssebrættet

udkommer tre gange om aaret. Ikke medlemmer kan abonnere paa bladet.

Abonnement pr. aar kr. 9,00.

Bladet vil ogsaa blive solgt paa vore udstillinger til publikum.

Det vil blive læst af mange kattevenner.

Annoncepriser:

1/6 side kr. 10,00,

1/3 side kr. 20,00,

1/2 side kr. 35,00,

1/1 side kr. 50,00,

pr. gang.

Averter i Hvæssebrættet!

**KATTE, HUNDE
og FUGLE**

modtages i pension.

Dyrlægegaarden,

Raasted pr. Bjerregrav,

(Hovedvej 10 mellem Randers og Hobro)

Telefon: 064 2 26 77. Raasted 99.

Stammavn

»ØRESUNDSHØJ«

Perseropdræt: CHINCHILLA,

KAMÉ, RØDE

Int. Championafstamning,
guldmedaljer

Killinger exporteret til Norge,
Sverige og Schweiz.

CHINCHILLA

Int. CHAMPION PETER AF
ØRESUNDSHØJ

til avlstjeneste.

EVA HILFLING-OLESEN,

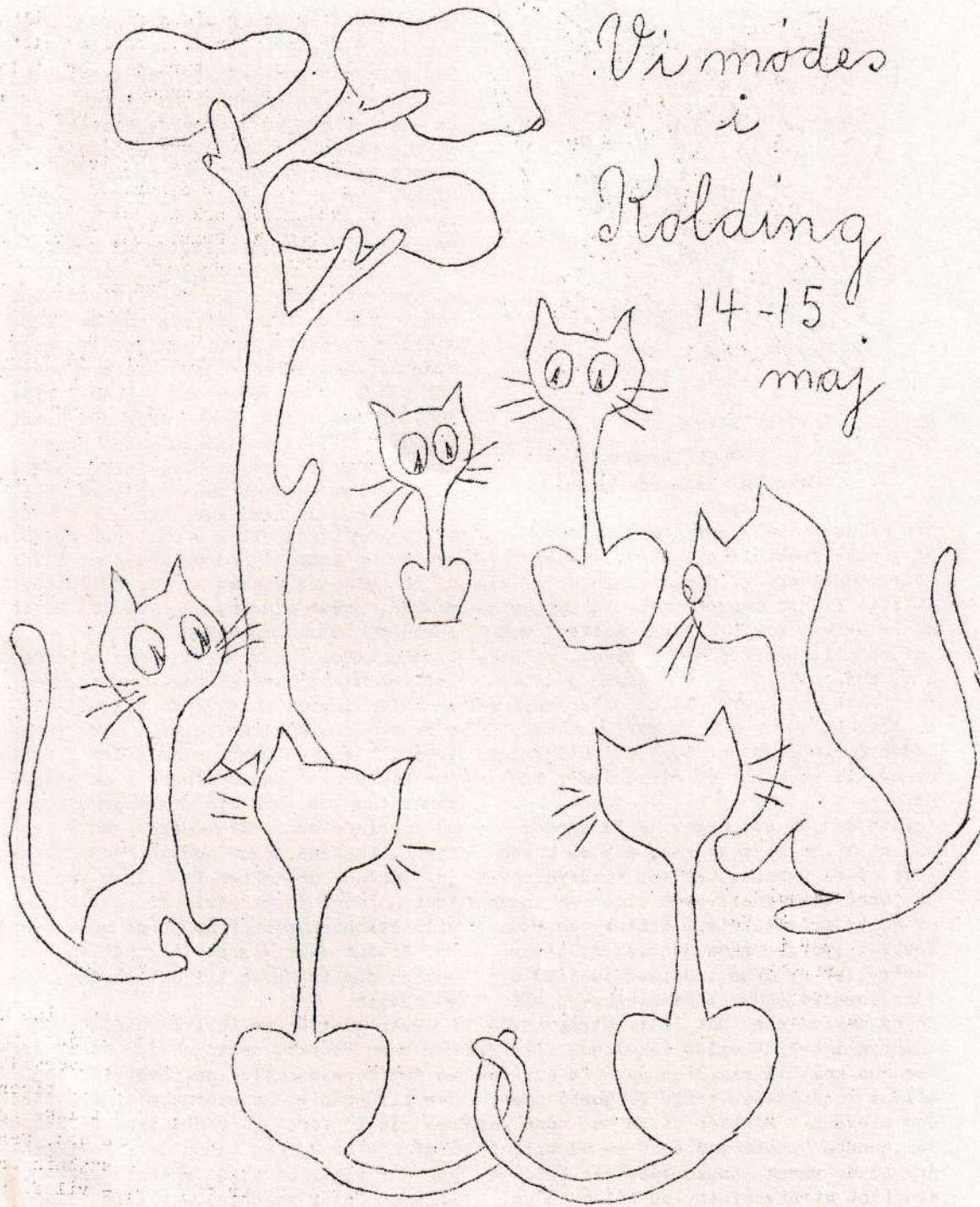
Landsebakken 23 Holte (01) 42 02 25.

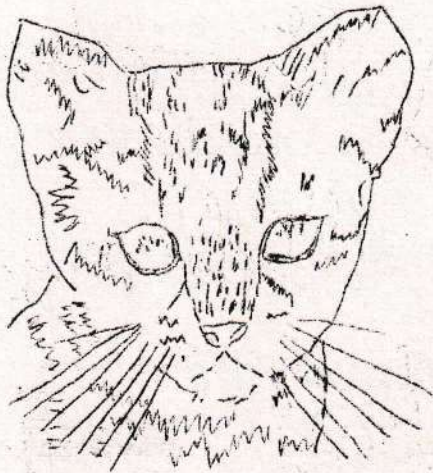
Vi mödes
i

Holding

14-15

maj

EN LILLE PLETTET HILSEN FRA JUNGLEN.

af fru M. Falkena-Röhrle,
Arnhem, Holland.

=====

Der er noget ved kærlighed til dyr, - og ganske specielt til katte, - der forner mennesker, selv når tusinder af kilometer ligger imellem dem, og sprogvan-skeligheder adskiller dem. Katteri van Mariendaal, hvorfra jeg skriver, er sikkert nøjagtig som så mange andre katterier både i temperament og udseende. Forskellen ligger nok mest deri, at kun få andre opdrættere har været så heldig at komme til at kende og elske den vilde kat.

For en del år siden gav nogle venner mig en lille plettet kat, som de havde fået af en sømand. Det var sandsynligvis en "Oncifelis geoffroyi" eller en anden af de 40 fremmedartede kattetyper, som lever i Syd Amerikas jungle. Alle var fortryllet af dens tropiske skønhed og dens forbløffende tilpasningsevne til de ry omgivelser. Det lille væsen havde øjersynligt lidt under manglende omsorg, for hun kom til mig, for jeg fik kun lov til at kende hende nogle få korte uger. Jeg prøvede i måneder at få en anden kat som hende. Det begyndte at se ud til, at jeg havde været ganske specielt heldig med blot at have fået lov til at have hende i den korte tid.

- Så for to år siden fik jeg tilbudt en kat fra Ecuador..... en langhalet Træ-Ocelot. Buenaventura kom for at leve hos mig. Hun er en skønhed, meget tam, men Åh - så atletisk. Jeg er overbevist om, at kun virkelige katte-elskere kunne tolerere en sådan katts aktivitet.

Mindre end et år senere sluttede endnu en Syd Amerikansk kat sig til familien. Denne kom fra Brasilien, og vi kaldte hende Candida de Jacuacango. Candy er en dværg-tigerkat. Hun er helt udvokset nu, og hun er ikke større end en fire-måneders gammel huskat. Hendes pels er oversået med mørke "åbne" pletter omkranset med sort og med brune felter i midten. Hendes runde, sorte ører med hvid indeni, og hendes dejlige varmt brune øjne fuldender det smukke, lille hoved.

Hun blev hurtigt vant til livet her, selv om hun er mere sky, end min første lille kærlighed eller Buena. Der er øjensynlig en stor lighed mellem Abessinier og de syd-amerikanske katte. De spiser sammen, sover sammen, og synes på nogle områder næsten beslægtede.

I en artikel i det amerikanske blad CATS skriver David Curtis: For fire tusinde år siden levede forfædrene til mine tigerkatte som hellige katte i Inka templerne. For fire tusinde år siden fandtes Abessinierkattens forfædre i de egyptiske templer. Arkæologerne spekulerer på forbindelsen mellem disse gamle kulturer. Imedens sover indianernes "maraja pintado" og katten fra Nilen fredeligt sammen. Langt borte fra begge civilisationer drømmer de deres søde drømme. Er der muligvis et forbindelsesled mellem dem? Måske vil det en dag blive bevist.

Hver gang en artikel om mine katte har været trykt, modtager jeg mange breve med forespørgsler om, hvorvidt jeg har til hensigt at opdrætte tigerkattene. Men man må forstå, at det ikke er nok at indfange et dyr og tæmme det. Forsknin-gen har vist, at vilde skabninger, - selv om de er tæmmede, - vil få vilde unger gennem generationer. Tæmningen er

en erhvervet tilstand, der ikke nedrives. På den anden side kunne den ekstraordinære evne til at tilpasse sig, som disse junglekatte viser, muligvis være arvelig.

For øjeblikket nyder jeg - uden nogle planer for fremtiden - mine tigerkatte med deres herlige skønhed, og jeg erindrer med sorgmodighed blandet med taknemmelighed den første lille Margay, som vækkede kærligheden i mig til disse vidunderlige katte.

STAMTAVLER.

Det vil for eftertiden være nødvendigt, at bestille stamtavler inden killingerne er tre måneder gamle, da dette forlanges i FIFEs nye stambogsregler.

oooooooooooo

Det var en både hyggelig og livlig generalforsamling, JYRAK holdt i år. Der var mødt så mange medlemmer op, at der ikke var en eneste ledig plads rundt om kaffebordet, og hr. Efraim Lauritsen, som enstemmigt blev valgt til dirigent, havde nok at gøre med at forhindre deltagerne i at snakke i munden på hinanden. Efter de obligatoriske beretninger fra formanden og kassereren, blev den siddende bestyrelse genvalgt. Efter hr. Lüdeking's udtrædelse af bestyrelsen i sommer, var der en ledig post, og fru Jane Petersen, Vejle blev indvalgt, og har lovet at fungere som sekretær i stedet for fru Henny Knudsen, som jo har nok at gøre med bladet.

Under "Eventuelt" blev der diskuteret mange klubproblemer, bl.a. om vi evt. skulle have en ny slags medaljer i klubben. Der var dog mest stemning for at beholde de oprindelige med den lille egyptiske kattedstatuette, og det er nu lykkedes at få et fordelagtigt tilbud frem på den, så vi kan få den lavet til omkring det halve af, hvad vi plejer at give.

Det blev også vedtaget, at vi skal afholde endnu en udstilling i år, nemlig i Århus i efteråret. Vi har været så heldige at kunne leje KFUMs festsal, som er et dejligt lokale til en rimelig pris. Årsagen til denne udstilling er, at vi gerne skulle skaffe penge til burene. Vi mangler endnu et beløb, og det ville jo også være rart snart at kunne begynde at indløse buraktierne. Vi er glade for, at der er så mange, der har støttet os i arbejdet ved at tegne buraktier. Tak til alle, der har været med, - og skulle der findes endnu nogle, som kan undvære lidt til en aktie eller to, så ville det være lige den hjælp, vi trænger til, så vi kan få det sidste beløb ind.

Hvis nogle af medlemmerne kan afse nogle timer til at hjælpe på udstillingen i Kolding, ville det være meget kærkomment, og man bedes give besked til formanden snarest. Datoen for Århusudstillingen bliver den 3. og 4. september 66.

Det blev bestemt, at de reviderede love snarest skal trykkes og sendes ud til medlemmerne.

KATTESYGGE .

af dyrlæge J. Klitsgård,

Sygdommen er af gode grunde stærkt frygtet. Den er meget smitson, og mange af de angrebne dyr dør. Det er først og fremmest en mave-tarm lidelse.

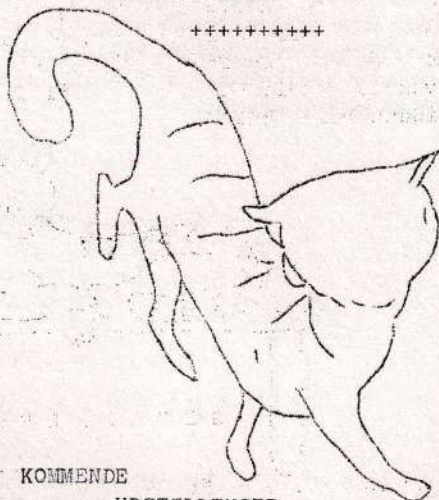
Sygdommens årsag er en virus, som angriber de forskellige dyr af katteslægten, hvorfor sygdommen også spiller en rolle i zoologiske haver. Den naturlige smittekilde er inficerede dyr. Disse kan godt være tilsyneladende raske, f. eks. dyr som er i inkubationstiden, og dyr som har overstået sygdommen fornylig. Desuden kan en vaccineret kat, som har været udsat for smitte føre smitten videre uden selv at rammes af sygdommen. Også indirekte smitteoverførsel kan finde sted. Smitten kan udmærket overføres gennem mennesker eller ved berøring af skåle, tøj, kurve osv., som er kontamineret med virus.

Af disse grunde skal der altid ved kattoudstillinger vises meget stor forsigtighed, og al unødigt berøring af kattene skal undgås.

Sygdommens inkubationstid er 5 - 10 dage varierende efter smittens voldsomhed og dyrets resistens. Normalt angribes kun dyr fra 6 uger til 2 - 3 år. Symptomerne er: Feber med opkastning eller diarrhoe og slaphed. Santidig ses ofte flod i øjne og næse. Katten holder snart op med at æde og drikke, hvorfor den i høj grad kommer til at mangle vædske i kroppen. Sygdomsforløbet er ofte ret kort, og blandt killinger og i ikke immune kattesamfund dør op mod 3/4 af de angrebne dyr, hvis de ikke behandles. Ved mistanke om sygdommens optræden bør dyrlægen straks tilkaldes, så rationel behandling kan finde sted. Katte, der har overlevet kattesygge, vil være immune i flere år frem, nogle måske hele livet. Et udmærket værn mod kattesygge har man i vaccinationen. Den kan foretages allerede når killingen er 3 mdr., og den beskytter katten i flere

år frem i tiden.

Der findes forskellige sygdomme, som kan forveksles med kattesygge. Det er især forskellige forkelelsesagtige sygdomme, som fælles for dem er, at de ikke er dødelige, og at kattens almenbefindende kun påvirkes i ringe grad.

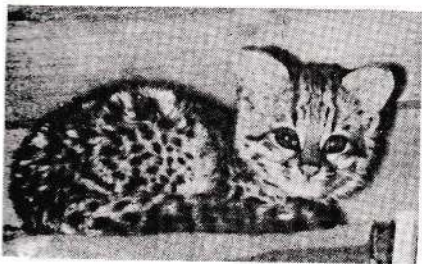

KOMMENDE

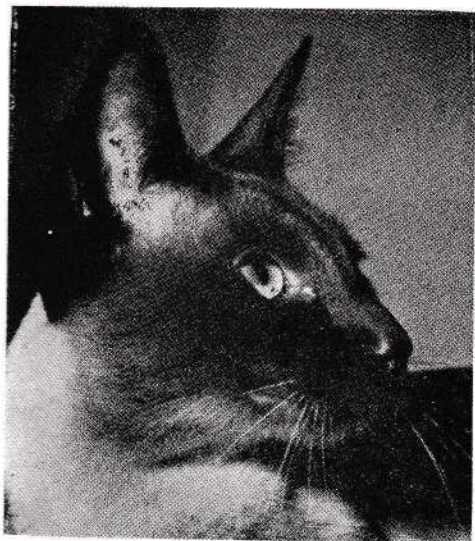
UDSTILLINGER

1966.

KOLDING.	14. - 15. maj
VICHY, Frankrig	15. - 17. juli
AARHUS,	3. - 4. sept.
LINKÖPING, Sverige,	17. - 18. sept.
KØBENHAVN,	30. sept. - 2. okt.
GÄVLE, Sverige,	7. - 8. okt.
LUZERN, Schweiz,	8. - 9. okt.
PARIS, Frankrig,	22. - 24. okt.
GÖTEBORG, Sverige	5. - 6. nov.
METZ, Frankrig,	11. - 13. nov.
STOCKHOLM, Sverige.	25. - 27. nov.
TØNSBERG og HELSINGBORG	august 66

Fru Falkena's første lille tigerkat.

*Samsara Victoria, brunmasket Siameser.
Ejer og opdrætter: Fru M. Buttery, England.*

*Europæisk korthaar, bruntabby,
Mistelgaardens Katarina.
Ejer: Fru B. Gannik, Vanløse.*

Toftgaardens perserkatte

- blaa, hvide og sorte efter
import fra USA, England,
Frankrig og Sverige
samt
eneopdrætter af europæisk
korthaar, bruntabby.

Dr. B. Gannik,

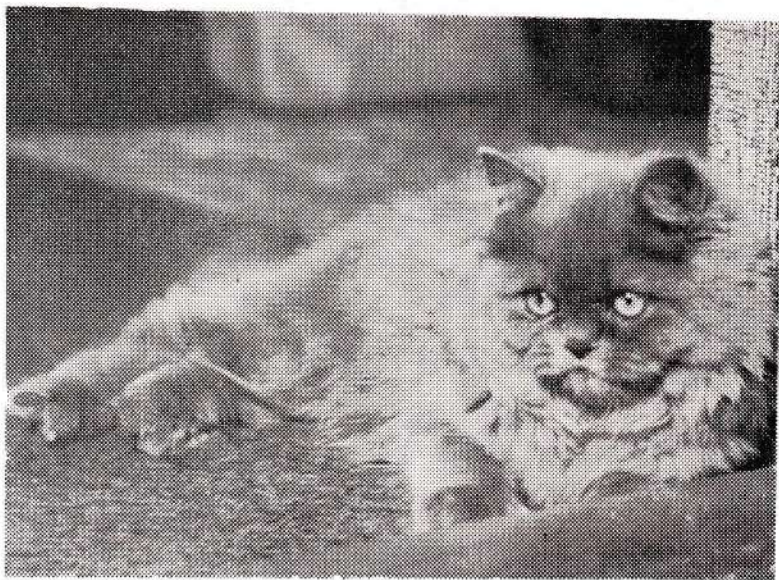
Toftøjevej 31 B . Vanløse . Tlf. (01) 71 00 11

*Ch. Skyway's Dusky Doll of Nor-Mont. Smoke Perser.
Ejer: Fru M. E. Hoag, USA.*

Buenaventura. Ejer: Fru M. Falkena, Arnhem.

*Toftgaardens HONEY, blaa Perser hun: Ejer hr. Ib Nielsen, Århus.
Honey blev bedste langhaars ungdyr paa DARAK's udstilling i januar.*

KAMÉ PERSERE

Stamnavn af AUDEBO

Kamè han:

Amore Mio Di Mazanti
til avlstjeneste.

SØLVMEDALJE

KAMÉ killinger til salg.

Else Sørensen,

Audebo pr. Mårsø, Sjælland,
Tlf. (03/460) Hagested 119.

HUNKATTENS LØBETID II.

Dennes hønning.

af Dr. Ferenc Ung, Malmö.

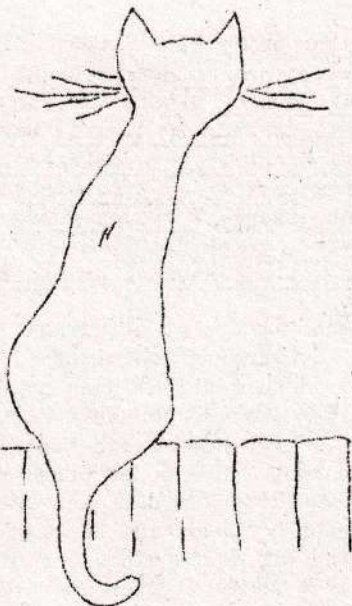
Med kendskab til de hormonelle processer omkring æglosningen, har man i lang tid forsøgt at gribe ind i naturens gang, og forme det på den måde, som det øjeblikkeligt passer os bedst. Udviklingen indenfor dette område er gået meget hurtig frem. Det er blot at beklage, at alt for få forskere arbejder på at foretage undersøgelser, der er direkte beregnet på katte. På større, - økonomisk vigtigere - dyr, så som heste, koer, svin og får, har man ofret mere tid og flere penge, og de praktiske resultater er også meget bedre hos disse. Endog hundene er bedre udforskede. Det hele går også langsomt på grund af, at katten er et relativt besværligt laboratoriedyr i forhold til andre.

Det er dog mere end ti år siden de første nordiske kliniske forsøg beregnet for katte blev beskrevet. For syv år siden publiceredes resultatet fra en stor undersøgelse vedrørende æglosningshæmmende midler, - ganske vist i human-medicinsk sammenhang - men alligevel af stor værdi, da man gennemførte et meget udfordrigt program, hvorved man systematisk undersøgte henved 40 hormoner og virkningen på disse ved forskellige doseringsfaktorer. Da undersøgelsesdyrene var kaniner, som har samme æglosningsmønster som katte, kan materialet fint anvendes.

Som resultat af disse undersøgelser begyndte man at anvende et middel - medroxyprogesterone acetat - til æglosningshæmning hos katte, og med meget tilfredsommeligt resultat. Midlet sælges i Danmark under navnet PERLUTEX, i Sverige og flere andre lande under navnet PROVERA og DEPOT - PROVERA.

Man har prøvet at give det på forskellige måder, først i lighed med den metode, man bruger til mennesker, nemlig er kontinuerlig behandling, men allerede fra begyndelsen anbefalede et skema helt lig det, som fru Bentin fandt bedst efter sine eksperimenter. Midlet er hurtigvirkende, og dets effekt er fremtrædende allerede indenfor et døgn. Derfor hindrer det, at parringen virker, selv om katten skulle være blevet parret inden den første dosis blev givet. Effekten er også langvarig. Ved en medicinering på f. eks. 25 mg totalt (1 Perlutex daglig i 5 dage) indtræder der ikke en ny løbperiode før end 2 - 4 måneder senere, hvilket er omkring den samme tid, som katten normalt ville have fået sin naturlige nye løbning, hvis den ikke er drægtig.

Man antager, at midlet ikke har skadelig indvirkning på de kommende kuld eller de kommende generationer, men her må vi gøre vore overvejelser: Man har jo oplevet meget med leggendelsskader hos mennesker i de senere år, og de forskellige midler bliver selvfølgelig nøje gennemprøvet i flere år og i store serier, før de frigives til almen anvendelse. Men vi ved, at på de præparater, der er afset til at anvendes på dyr, har man ikke de samme forskrifter om observations-tid, kontroller, genetiske (arvelige) effekter osv., - og det må man til forsigt-

tighed.

Idlet er godt, - dærom råder der ingen tvivl, men at ordinere det alment uden skelnen og eftertanke, som den eneste saliggørende lykkepille for alle avlshunner, - det er ansvarløshed. I disse to meninger kan jeg koncentrere hele artiklens essens, - lad os prøve det og observere, gerne gennem 2 - 3 generationer af katte, inden vi er aldeles overbevist.

Måske virker mit standpunkt stivnakket og overdrevent forsigtigt, men man har jo endnu i erindringen Steroidernes triumftog - og de trauske fosterskader med alvorlige hormonelle forstyrrelser på bornene. Man har set store rubriker om præventivpiller hos mennesker og læst rapporter om dødsfald, som kan have tilknytning til indtagningen af disse tabletter, samt kræfttilfælde med dødelig udgang. Disse eksempler må advare. Den kemiske struktur og de fysiologiske virkninger ligger farlig nær.

Mit råd skulle være sådan, til vi ved mere og har fået mere erfaring:

"Lad nogle interesserede katteopdrættere fortsætte med forsøg, og lad os høre deres iagttagelser. Lad disse forsøg fortsætte gennem flere generationer med registrering af oplysninger om alle disse dyrs udvikling, hormonelle aktivitet, sygdom og ikke mindst avlsresultat. Indtil alt dette er helt klart, bør midlet anvendes med visse begrænsninger."

Der findes visse katte, som man kan behandle uden bekymring:

- a) Hunner, der holdes alene for sel-skabs skyld uden sigte på avl, og uden man ønsker at lade dem sterilisere eller kastrere.
- b) Gamle avlshunner, som man vil skåne for yderligere kuld.

Med forsigtighed skulle jeg behandle hunner, som man ikke ønsker at anvende til avl indtil videre, men med sigte på kuld længere frem i tiden, (f. eks. hunner, som først skal "gå sin udstillingskarriere")

- en efter min mening dog ganske usund fremgangsnåde.

Som forholdene ligger i øjeblikket, skulle jeg ikke anvende denne type af æg-løsningshæmmende midler på avlshunner, og fren for alt ikke på rigtig førsteklases sådanne, som er kaldet til at udsprede sine gode killinger i kattebefolkningen. Disse må beskyttes mod alle skadelige - også formentlig skadelige eller usikre - påvirkninger, for at vi kan beholde stammen naturlig, ufordarvet og sund.

Vi ved ikke så meget om dette middel, - hvordan det virker f. eks. Man har skrevet om, at det påvirker hypofysen gennem direkte optagelse i FSH producerende celler og gennem dette blokerer FSH produktionen, hvilket medfører, at også østrogen produktionen standser. Der findes oplysninger om, at midlets hormonelle virkning manifesterer sig på livmoder og æggestokke direkte (hvilket ikke er så uforståeligt). Disse virkninger skulle holde sig i ca 6 uger, og efter endnu ca to uger, i hvilken tid hypofysen "vågner" igen og begynder at normaliseres, kan der komme en ny løbeperiode, - som regel dog senere.

Man kan jo bare have spekulationer om, hvilke andre effekter, der kan være, på grund af midlets kemiske opbygning og derved sammenhængende virkning. Beviser i form af videnskabelige undersøgelser findes ikke tilgængeligt endnu. Det ville være interessant at kende i detaljer f. eks. hvordan det går med de ægceller, som engang stoppes og hænges i sin udvikling og som senere begynder at vokse og modnes igen. Reagerer overhovedet alle follikler på Perlutex, eller bare de, der har nået et vist stadium af modenhed? Man har kendskab til nær beslægtede Steroiders (hormonpræparaters) direkte mitosis-påvirkende effekt. (Mitosis = celledelingsnåde). De naturlige virkningsmåder af de seksualaktive Steroider er mitosis-stimulerende eller-hæmmende. Man kan fundere på, hvordan livmoder og skedeslinhinde rea-

gerer på dette hormonaktive stof? Irritationstilstand med udflod er kendt i sammenhang med denne medicinering. Man kan oprejne mulighederne for eventuelle svulstpåvirkende effekter (i visse tilfælde Kraft).

De bivirkninger, som man har noteret hos mennesker, der har taget P-piller, så som leverskader og blodpropper, er sandsynligvis ikke aktuelle her. Det er en anden type af hormoner, som er skyldige her, - men man har brændt fingrene, og det kan man gøre med et hvilket som helst hormon.

Hormonforskningen og dens kliniske anvendelse, ikke mindst hos dyr, hører til de mest spændende områder indenfor medicin, - men det kan sammenlignes med en drage med kraft, som kan slå til når som helst. Man må skaffe kundskaber for at kunne betvinge dragen, ellers tilintetgør den os selv i stedet.

oooooooooooo

Den afsluttende del af artiklen, som bringes i næste nummer, vil omhandle LØBETIDENS STIMULERING.

U D S T I L L I N G S

R E F E R A T E R :

NORRKÖPING KATTKLUBB afholdt en særdeles vellykket udstilling den 27. - 28. nov. All-round dommer var Mrs. Harriet Wolfgang, Minneapolis, USA. Selv om det var klubbens første udstilling, gik alt fint, og det var sjældent at se så mange fine dyr samlet på et sted. Det var tydeligt, at man havde ønsket at vise den amerikanske dommer hele eliten.

Best in show: Int.Ch. Forstena Cato, Ejer, W. Liljekvist, Norrköping. Bedste Korthår: Zaffi's Tuula-Lo, Ejer, fru N. Svanholm, Saltsjö-Duvnäs. Bedste langhårs ungdyr: fru Remborgs engelskimporterede Chinchilla Bonavia Lindy Lou, og bedste korthårs ungdyr: Far East Leo, brunn, Siam, Ejer A. Edberg, Bromölla.

oooooooooooo

Racekattens udstilling d.2.-3.april er refereret på næstsidste side.

DARAK, KØBENHAVN.

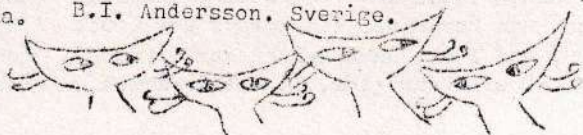
Den 14., 15. og 16. januar afholdt DARAK sin internationale udstilling på Nørrevold. Dommerne var for korthår: hr. Martin Hammar, Sverige, og for langhår: fru Guggenbül, Schweiz. Af nyheder på denne udstilling kan nævnes to Havana katte, som var kommet hele vejen fra Belgien, samt en hellig Birmakat fra Frankrig. Sidstnævnte er en brunnasket langhårskat med fire hvide fødder. Det er vist første gang at disse to kattevarianter har kunnet ses i Danmark.

Udstillingens bedste katte blev: Best in show og bedste langhårskat: Michael Des Monts Courcy, creme Perser, han. Bedste kastrat: Tino af Mosehøj, sort Perser, ejer fru Evy Dalving, Danmark. Bedste langhårs ungdyr: Toftgårdens Honey, blå Perser, hun, ejer hr. Ib Nielsen, Århus. Bedste korthårskat: Ch. Nounours de Fernine, Chartreux han, ejer fru Aina Bjørnberg, Sverige. Bedste korthårs ungdyr: Toungoo of Chin Hill, Burma han, ejer fru Jytte Ryefelt.

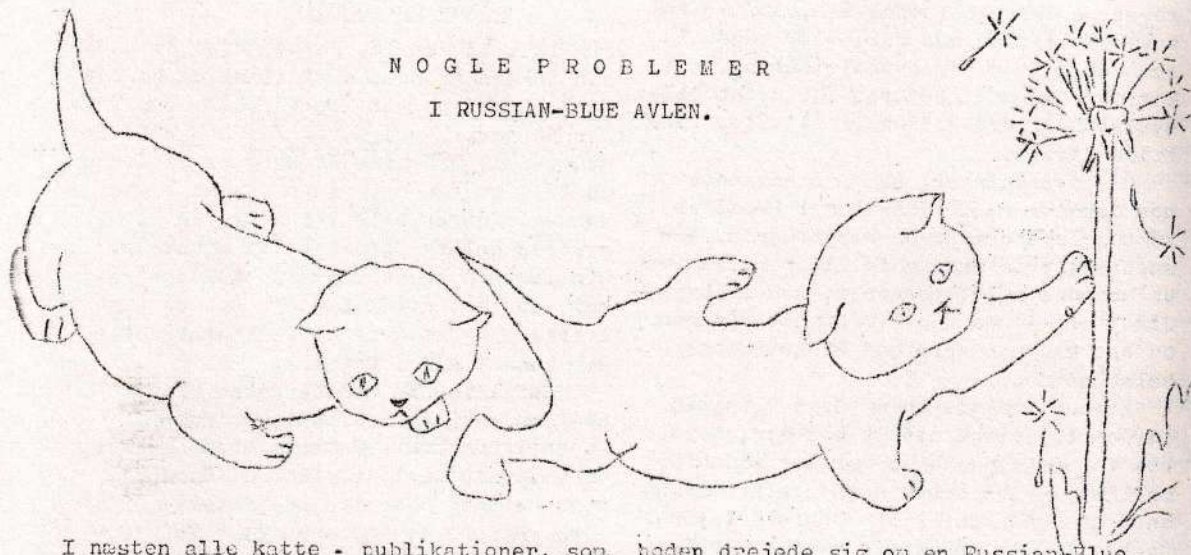
SYDKATTEN, MALMÖ.

Dommere på Sydkattens udstilling var: Korthår, hr. J. Marolle, Frankrig, Langhår, fru Britta Remborg, Sverige. Der var tilmeldt 13 katte fra JYRAK. Udstillingen havde helt enorm publikumsinteresse, og det må være dejligt for en bestyrelse at se den lange kø ved begge indgange. En overgang Søndag eftermiddag kunne man hverken komme frem eller tilbage mellem burene i de ellers store lokaler.

De bedste katte blev: Bedste langhår: Int. ch. Mirajama Mustafa, sort perser han, ejer fru Inga Persson, Sverige. Bedste langhårs ungdyr, Bonavia Francesco, Chinchilla han, ejer fru Inga Persson, Sverige. Bedste korthår og Best in show, Ch. Nounours de Fernine, Chartreux han, ejer fru Aina Bjørnberg, Sverige. Bedste korthårs ungdyr, Raimon Beau Bacchus, brunnasket Siam han, ejer hr, B.I. Andersson, Sverige.

NOGLE PROBLEMER I RUSSIAN-BLUE AVLEN.

I næsten alle katte - publikationer, som behandler Russian-Blue, nævnes Skandinavien som det land, der for øjeblikket har det bedste opdræt af racen. Når man ser klassevindere og deres nærmeste konkurrenter på vore udstillinger, forstår man det gode omdømme, og det ligger i en sådan situation nær for hånden at forestille sig, at den skandinaviske Russian-Blue stamme er så god, at den ikke kan blive bedre.

Studerer man det avlsarbejde, der er blevet udført, og som stadig udføres, ser man imidlertid, at dette knapt er tilfældet. Det kan måske være på sin plads at indlede de efterfølgende problemstillinger med en kort historik.

Ifølge engelske eksperter skal racen være blevet indført fra Arkangelsk af engelske søfolk. Tidspunktet menes at være i slutningen af forrige århundrede. Siden 1895 har der på udstillinger været klasser for korthårede blå katte. I begyndelsen hed de "Russian" eller "Arkangelsk Blue". I Amerika benevnedes de "Malteser".

Hvordan så nu disse katte ud? Mrs. Carew-Cox var en af de første, som importerede en sådan kat fra Rusland til England. Hun beskriver sin første kat (købt 1889, død 1901, navn Dwina) som Siameser, men dommere bekræfter, at det i virkelig-

heden drejede sig om en Russian-Blue. 1890 fik fru Carew-Cox Kola og 1893 Lingpolo, begge fra Arkangelsk. Lingpolo beskrives som "lang i hovedet, yndefuld og meget doven." Siden hjemkom fra det nordlige Rusland 1894 Olga, - 1896 Fashda og 1901 Yula. Disse beskrives først og fremmest som glathårede. Øjnene er gulfarvede eller dyb orange. Nogle er slanke med spidst hoved og store ører; nogle har meget rundt ansigt og hoved og små øjne og bredde nellen øjnene. De grønne øjne er først senere fremkommet, og længe ansåes det for at være en fejl.

Af disse sidstnævnte katte udkrystalliseredes British Blue Typen gennem krydsning med blå Perserkatte. I slutningen af 1940- og begyndelsen af 1950-tallet indkrydsedes ikke så få blåmaskede Siamesere. Dette kan ses i stambøgerne. Først i 1947 indførtes racen i Skandinavien (Sverige), og først året efter anerkendtes den som selvstændig race i England.

I den ovenfor skitserede historie af Russian-Blue avlen ligger imidlertid vore dages problem gent. Således kan et anlæg for gule øjne påvises, - et anlæg, der er meget vanskeligt at få bort. Der er desværre alt for mange Russian-Blues af i dag, der mangler den virkelig skarpe grønne øjenfarve, som ønskes. Endvidere findes der tendens til uldagtig og åben

pels. - At forbedre Russian-Blue typen gennem en krydsning med blåmaskede Siamesere har været som et tveægget sværd. Forbedringer er uden tvivl forekommet, men man har også set eksempler på en om Siameseren mindende type, især med hensyn til hovedformen. En Russian-Blue er jo ikke, -og det må indses af alle, - en Siameser med grå pels. Endvidere hænder det, at der fødes hvide killinger i Russian-Blue kuldene. Grunden hertil synes at være følgende:

Ved krydsning af Russian-Blue og blåmasket Siameser bliver afkommet gråt, idet den grå farve er dominant for den lyse siamfarve, og sidstnævnte kan bæres uset gennem mange generationer. Først når et dyr, der er bærer af genet, krydses med et andet dyr, der er bærer (evt. ved en tilbagekrydsning - $Son \times moder$ eller $datter \times fader$) vil den hvide farve igen vise sig i kullet (i forholdet 3 grå til 1 hvid).

For at få en race stabil og ren, dvs. at racen ved krydsning indenfor sig selv beholder uforandret de karakteregenskaber, som er specielle for denne race, fordes, at den gøres homozygot i sine anlag for disse (Homozygot = at generne for en egenskab findes i dobbelt opsætning, (dominant homozygot AA. Recessiv homozygot aa. Heterozygot Aa)).

Den mest almindelige metode hertil er nær slægtskabsavl. Dette kan inidertid være farligt, da skjulte recessive gen for dødelige (=letale) eller vitalitetssvækkende egenskaber kan bringes til virksohed, da også disse homozygotiseres. Indenfor husdyravlen er nervose dyr, arvelige misdannelser og små kuld kendte eksempler herpå. Indavl nå absolut foretages med ansvar og forsigtighed. I denne sammenhæng kan nævnes, at forskerne indenfor dette område mener, at en yderligere højning af homozygotin ikke er mulig efter ca. 7 - 8 generationers nær indavl.

Indenfor det svenske Russian-Blue opdræt er en sådan avl i visse tilfælde blevet gennemført i 8 generationer i træk. Der er stor sandsynlighed for, at

en sådan fortsat avl kommer til at straffe sig, - hvis der ikke sker en hurtig udkrydsning mellem de forskellige grupper i den svenske stamme, gerne også med højt kvalificerede individer fra udlandet. Herved kan man ifølge alméne genetiske iagttagelser forvente større og mere livskraftige og modstandsdygtige dyr.

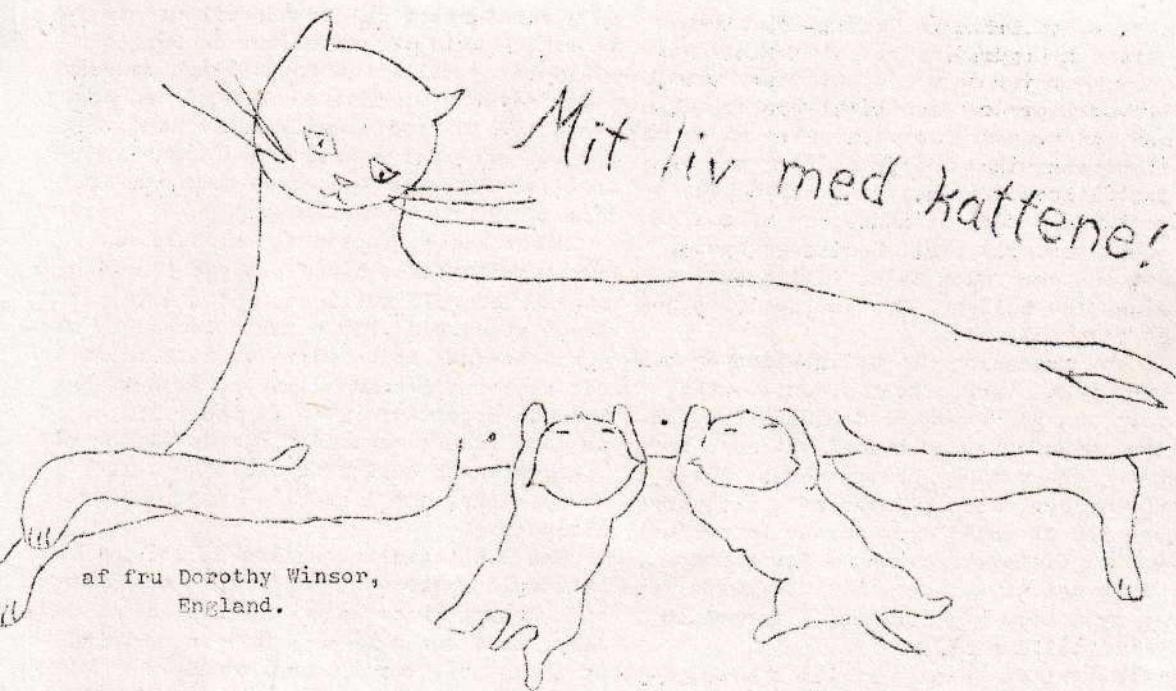
Dette kan sikkert mange elskere af Russian-Blue ikke lide. Det synes nemlig at være den almindeligste opfattelse, at den i standarden foreskrevne lethed og elegance fordrer lidenhed i det hele taget. Det skal inidlertid bemærkes, at nutidens ledende opdrættore i de fleste tilfælde er godt inde i genetiske spørgsmål, og at udkrydsninger mellem forskellige avlsgrupper ser ud til at blive mere og mere almindelige.

Man skal inidlertid ikke bilde sig ind, at udavl ganske enkelt er vejen til at bøde alle brist. Er arvelige defekter kommet frem, skal man agte sig for gennem udavl at stoppe disse tilbage i racen, som Joke- ren i en kortlog. Dyr, som har, eller er bærere af arvelige defekter, bør tages bort fra alt avlsarbejde.

Måske er tiden nu moden til, at der blev dannet en avlsforening for Russian-Blue i Skandinavien, - en forening af opdrættore og ejere, for fremme af racens avl og for bredere internationale kontakter; - ikke en forening, der arrangerer udstillinger, uddeler præmier, eller sælger killinger, - den side af kattesporten er allerede godt repræsenteret; - den vigtigste er endnu tilbage.

Artiklen omfatter dele af debatten i FELIX mellem fru Vera Kehler og Jan Jansson.

af fru Dorothy Winsor,
England.

For seksten år siden havde jeg kun een kat, - en lille Tabby. Jeg kendte ikke spor til racekatte dengang. Tweedy plejede at gå ud i skoven for at finde sig en ægtemand. Vi beholdt kun hankillingerne, - hunnerne måtte vi aflive, for ingen ville have dem. Hankillingerne gav vi væk til gode hjem.

I sommeren 1950 satte jeg min sædvanlige lille annonce i Hull-avisen: "Gode hjem søges til killinger? Hvor stor betydning denne annonce skulle få for mig, vidste jeg ikke dengang. En opdrætter, der havde blå Perserkatte, ringede til mig, fordi hun gerne ville have en skildpaddefarvet killing til en veninde, og derfor gerne ville høre, om jeg muligvis havde én. Hun boede kun tre kilometer væk, og hun fortalte mig en masse om sine katte, og inviterede mig ud for at se dem. Jeg tog derud, og vi kom da til at snakke om, hvor meget bedre det ville være at få en racekat, så man kunne sælge alle killingerne i stedet for at skulle aflive hunnerne.

Jeg syntes, det var en valdig god ide, men jeg ville ikke have en Perserkat. Jeg kan godt se, at de er snukke, men på en eller anden måde, har langhårskatte ikke den samme tiltrekning på mig som korthårskatte. Måske er det fordi, jeg så godt kan lide at se den yndefulde form, katten har, og denne er jo skjult i den lange, brusende pels. Hun forærede mig nogle eksemplarer af kattebladet, og da jeg så et fotografi af en Abessinier-hun med killinger, vidste jeg med det samme, at det var, hvad jeg ønskede at opdrætte.

Den eneste Abessinier-opdrætter i Yorkshire var en doktor, der boede i Hull. Jeg tog ud til ham, og fandt ud af, at han havde en hunkilling til salg. Han åbnede døren og kaldte på hende. Hun kom løbende ind i stuen og hoppede lige op på mit skød, - og jeg vidste, at hun var min kat. Hun var den snukkeste kat, jeg nogensinde havde set. Tweedy, min lille Tabby, var kon, men Wanda var en prinsesse, en aristokrat. Det lyste ud af hver linie i hendes dejlige skikkelse. Jeg købte hende, og jeg købte en han til hende, og i de følgende år fik de mange søde killinger.

I september 1954 fik Wanda (Krecoeo Massawa) et kuld på tre, og en lille hun, som vi kaldte Cluny, var så uheldig at få en rift på øjenlåget af en af de andre killinger, Hvis dette ikke var sket, ville der ikke i dag være noget, der hed race nr. 23a. Cluny var solgt til nogle folk i Skotland, men der gik betændelse i øjet, og det tog så lang tid om at blive rask, at de blev trætte af at vente. Cluny blev blind på det ene øje, og derfor besluttede jeg at beholde hende selv. Jeg fik fat på en anden han til hende, Nigella Kym. En killing af hendes første kuld, Tranby Psophis, gik til fru Menezes i Horsham, og jeg hørte ikke mere til hende før fem år senere, da hun fik en rød hankilling.

I mellemtiden

På det tidspunkt der være ældre havde som var arvefat på en rød et helt kuld re dette, og det. Men røde jeg var så hel-

hun og hendes hunkilling. Kym havde inidlertid ikke det røde arveanlæg, så jeg fik kun normalfarvede killinger efter den. Da skrev fru Menezes til mig og fortalte, at Psophis havde fået et kuld med 7 killinger, og at de to af dem var røde, en han og en hun. Jeg skrev straks tilbage og sagde, at jeg ville købe hannen, og således fik jeg Keff, min røde hankat.

Hvis Cluny ikke havde fået den øjenskade, ville hun være rejst til Skotland, og hendes "opdrætterbane" ville være blevet helt anderledes. Der ville ikke være blevet nogen Psophis og inngen Keff. Han var den første røde han, jeg havde hørt om, idet alle de røde killinger, der var kommet i normale kuld, havde været hunner. Riften i Clunys øje var måske uheldig for hende, men den var et held for mig, og jeg kan lide at tro på, at Cluny er lykkeligere her, end hun ville have været nogen andre steder. Hun er 11 år gammel nu, og leger i haven som en killing, når jeg går en tur i skoven følger hun mig som en hund.

I Juni 1959 fik min anden hun - Loti - hanner. Pludselig tænkte jeg ved mig selv: vil beholde denne hunkilling. Loti er seks vil ikke få så mange kuld mere." Og så beholdt kaldte hende Tufty, fordi hun havde sådanne på ørene.

Senere, da Keff blev gammel nok, blev for jeg håbede, at Tufty måske havde anlæg for rødt, og til min glæde fik hun to dejlige røde hunkillinger i sit første kuld.

Og således viste det sig, at jeg igen havde lykken med mig, da jeg besluttede at beholde Tufty. Hun får ikke altid røde killinger med Keff, da hun selv er normalfarvet, men både de røde og de normale er dejlige. Jeg har nu selv tre af Tuftys dotre, - Red Sais, - Red Sitra, - og en lille normal killing, som endnu ikke har fået navn.

Sommetider ser jeg på alle mine små aristokrater og tanker på, at hvis jeg ikke havde averteret Tweedys killinger i 1950, ville der ikke i dag have været noget Tranby stannavn, - inngen røde Abessinier, - og jeg ville stadig have været på udkik efter gode hjem til stribede killinger.

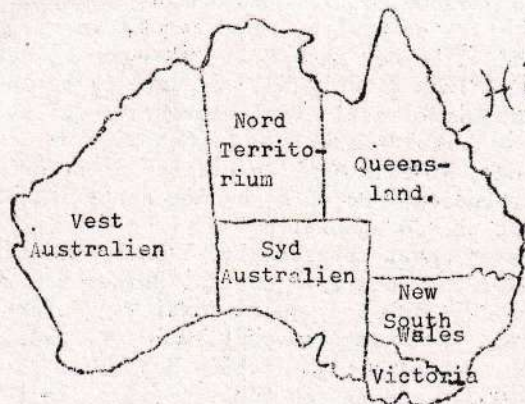

en lille hun og to

"Jeg tror, jeg år nu, og hun jeg hende og fine totter

Tufty parret med ham,

Hilsen fra Australien

Fra fru Beryl Chandler, chef-redaktør for bladet "The Cat world", og sekretær for "The Cat Breeders & Judges Association" i Australien, har Hvæssebrøttet modtaget denne interessante beretning om kattesporten i Australien.

Australien er geografisk delt op i stater, og hver enkelt af disse er lige så stor eller endda større end mange europæiske lande. Hver stat har

sin egen hovedstad, hvorfra staten bliver regeret, og på samme måde har hver stat sine katteklubber, der er sammensluttet i "Landsforeninger", der har sæde i de respektive staters hovedstæder. Katteforeningerne arbejder sammen fra stat til stat, men der er ingen central sammenslutning for hele Australien. Hver stat har sin egen stab af kattedommere, og man inviterer også ofte dommere fra de andre stater til at komme for at domme på en udstilling.

Det mest almindelige transportmiddel er flyvemaskiner, da afstandene er så enorme her, at alle andre rejsemåder ville være uoverkommelige. Forsendelsen af katte mellem staterne foregår også med fly, og der er som regel altid nogle katte fra andre stater på en udstilling. Deres ejere afleverer dem ved flyet, og de bliver så modtaget af en af udstillingsarrangørerne i lufthavnen på bestemmelsesstedet. Efter udstillingen sendes kattene igen tilbage med fly.

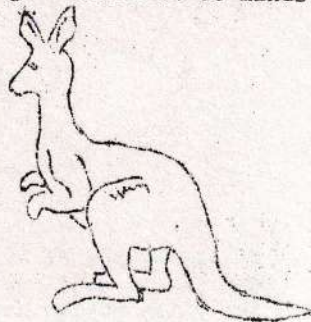
Der er omkring 50 katteklubber i Australien spredt ud over de forskellige stater. De østlige stater, som er de tættest befolkede, har fra 12 til 14 klubber hver. Syd Australien har 3, Vest Australien 3, og det samme har Tasmanien.

Klubberne her samarbejder meget med klubberne på New Zealand og udveksler dommere. Min mand og jeg skal flyve til New Zealand for at domme i juni. Vi deltager ofte som dommere i de forskellige stater her, og samtidig holder vi foredrag om opdræt og bedømmelse etc. Som Dommerinstruktører for "Governing Council" hjælper vi med at optræne andre staters dommere, ligesom vi leder dommer-kurser her i Victoria.

De mest populære racekatte her er Sianeserne. Vi har brunmaskede, blåmaskede, chokolademaskede, lillamaskede, lynx- rød- og skildpaddemaskede. De tre sidstnævnte er blevet anerkendt af Governing Council (Australien) indenfor de sidste seks måneder. Af andre meget populære racer kan nævnes Foreign korthårskatte: Abessinier, Burmesere, Russian-Blue, Susuki, (Sort foreign korthår) etc. Langhårskatte er de mindst populære uheldigvis. Vi har altid en værre mas med at fremskaffe et nogenlunde antal til vore udstillinger.

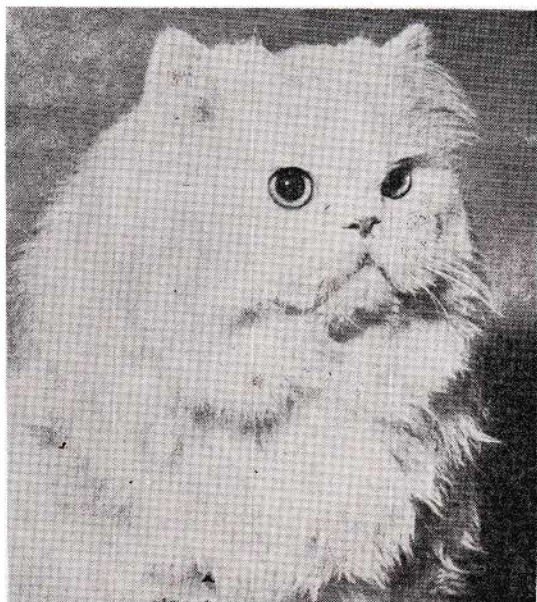
De australske opdrættere har importeret mindst 200 katte fra England i løbet af de sidste 15 år. Min mand og jeg har importeret 16, - heriblandt de to første blåmaskede Sianesere i Australien.

I Victoria afholdes der 1 eller 2 udstillinger hver måned. Alle udstillinger bliver afholdt for at støtte et eller andet velgørende formål. Alle er eendags-udstillinger og lukker kl 4.30 om eftermiddagen.

Koratkat. Ejer: Frk. Marie E. Purdy, USA.

*Hvid perser m. gule øjne, Azulita's Paleface.
Best in show 36 gange.
Ejer og opd.: Fru Walker K. Johnston, Californien.*

»20 Ting for Katte«

5 slags krassetræer fra 10 kr. Halsbaand, spadsere-seler, legemus, katte-sengekurve, sengekasser, sengehuse, legehuse, 3 forskellige transportboxe i 3 størrelser og meget mere.

Skriv efter prislister.

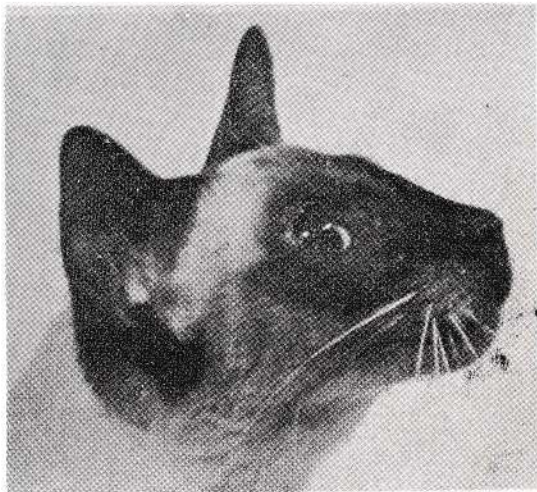
FELIX KATTESERVICE

HYLTEBJERG ALLE 72

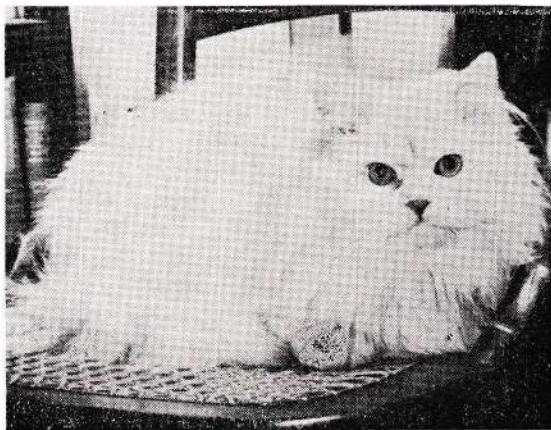
K. Stampe Brohammer . København . Vanløse

Tlf. 719 711

Lykkelig kat er vores hobby

*Tr. Ch. Wolfgang's Sabrina af Queen's Canada.
Ejer: Fru M. Buckner, Toronto, Kanada.*

*Käme Perser, Int. Ch. Wanaki Pink Polar Bear.
Ejer: Dr. Salisbury, USA.*

*Hvid Perser m. gule øjne, Lindans Chappil.
Eier: Fru E. M. Wäfors, Tillberga, Sverige.*

*Russian-Blue
Jabega van Tarass Bulba.
Opd.: Fru Smis, Holland.*

Pension

for katte, hunde og fugle

ÅRHUS DYREPENSION,
Viaduktvej, Viby,
Tlf. Århus 4 77 88

ARVELIGHED

fortsat fra forrige nr.

Foregangsmanden i dette arbejde er en østrigsk Augustinerrunk, Gregor Mendel, som allerede i 1860erne foretog nogle meget omhyggelige forsøg med krydsning af Erteplanter, og resultatet heraf offentliggjorde han i et par små afhandlinger. Det var dog først i 1900, man begyndte at interessere sig for dem.

For at illustrere, hvad det var, Mendel opdagede, vil vi prøve at lave et forsøg med krydsning af katte. Vi krydser en brunmasket Siamkat, der er ren brunmasket (d.v.s. at det gen, som bestemmer farven, i begge det's sæt er stent for brunmasket) med en Siamkat, der er blåmasket. Vi vil da se, at afkommet bliver brunmasket. Disse brunmaskede killinger bærer imidlertid allesammen anlægget for blå. Men siger, de har gen for blå. Ingen af dem bliver imidlertid blåmaskede, da den brune farve er stærkere end den blå, og således vinder i kampen.

Et sådant gen, der vinder over sin homologe partner, kaldes dominant. Brunmasket er altså dominant for blåmasket. Genet for blåmasket, altså den tilbageviggende part, kaldes recessiv. Blåmasket er altså recessiv over for brunmasket.

Vi prøver nu at krydse disse killinger indbyrdes, og vi vil da i henhold til Mendels lov få een ren brunmasket, to brunmaskede, der bærer anlægget for blå, og een ren blå. (Selvfølgelig er det ikke sikkert, at man får netop dette antal og disse farver i et enkelt kuld, men det er hvad man kan forvente som gennemsnit af flere kuld).

Hvis vi giver anlægget for brunmasket bogstabet B og anlægget for blåmasket bogstavet b, kan vi stille forsøget op i et skema, hvilket gør det lettere at forstå.

Først krydser vi B og b, og får killinger med anlægget Bb. Denne første generation kaldes F-1 generationen.

		F-1 hunnerne Bb danner disse to typer æg	
		B	b
F-1 hannerne danner disse to typer sædceller	B	B/R ren brunmasket afkom	B/b brunmasket afkom bærende blå gen
	b	B/b brunmasket afkom bærende blå gen	b/b ren blåmasket afkom

F-2 generationen består altså som vist af 75% brunmaskede og 25% blåmaskede killinger.

Vi har nu stiftet bekendskab med, hvordan de enkelte arvelige anlæg overføres fra slægt til slægt efter Mendels lov. Men med denne enkle og lidt udviklede grundlov er arvelighedsspørgsmålet langt fra klaret. I det foregående eksempel er der jo kun taget hensyn til en enkel egenskab, nemlig farven, og vi så, at denne arvedes med talforholdet 1:2:1. Tages der imidlertid hensyn til flere anlæg, vokser blandingsmulighederne overordentligt. To anlægs forskellighed, f. eks. med hensyn til pelslængde og farve vil således hos F-1 generationen give 4 slags sæd

og 4 slags æg, som kan blandes på 16 forskellige måder.

Vi prøver at krydse en sort korthårskat med en blå langhårskat. Sort er dominant over blå. Korthår er dominant over langhår. Killingerne bliver altså sorte korthårskillinger. Når disse krydses med hinanden, bliver resultatet således:

Sort = A Korthår = B
Blåt = a Langhår = b

Sædoeller		Hunnerne danner disse 4 typer æg			
		A/B	A/b	a/B	a/b
	Hannerne danner disse 4 typer sæd	1	2	3	4
	A/B	AABB	AABb	AaBB	AaBb
	A/b	AABb	AAbb	AaBb	Aabb
	a/B	9	10	11	12
	a/B	AaBB	AaBb	aaBB	aaBb
	a/b	13	14	15	16
	a/b	AaBb	Aabb	aaBb	aabb

Krydsningen giver de 16 blandingsmuligheder, som skemaet udviser. Udtrykt i ord bliver resultatet:

4, 7, 10 og 13 vil være sorte korthårskatte, der bærer anlæg for både blå og langhår.

2 og 5 - sorte korthårskatte, der bærer anlæg for langhår.

3 og 9 - sorte korthårskatte, der bærer anlæg for blå.

8 og 14 - sorte langhårskatte, der bærer anlæg for blå.

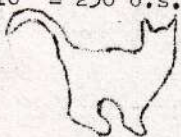
12 og 15 - blå korthårskatte, der bærer anlæg for langhår

- 1 - sort korthår, renavlet.
- 6 - sort langhår, renavlet.
- 11 - blå korthår, renavlet.
- 16 - blå langhår, renavlet.

Man kan således fortsætte udregninger af blandingsmuligheder. For hvert nyt anlægsspar, man tager med i betragtning hos F-1 generationen, fordobles antallet af forskelligheder hos kønscellerne, både hos æg og sæd, og dette antal ganget med sig selv vil give blandingsmulighederne, hvis antal altså kommer til at vokse efter skalaen: $2^2 = 4$, $4^2 = 16$, $8^2 = 64$, $16^2 = 256$ o.s.v., en enorm stigning.

(fortsat i næste nr.)

RACEKATTENS Udstilling i HAVESKABET.

Denne udstilling afholdtes den 2. og 3. april, og dommer var fru Liisa Waittinen fra Finland. Salen var smukt pyntet med kunst og forårsblomster, og udstillingen var vældig godt besøgt af publikum. Best in show blev: Ch. Felis Persia, ejer fru E. Ringsted, Danmark. Bedste korthår: Int.ch. Tranby Red Serqet, ejer fru E. Dunvald, Danmark. Bedste ungdyr, Ruths-borgs Honey, ejer fru Britta Korsbacken, Sverige, Bedste korthårs ungdyr: Kanel

Tahsaileng, Ejer fru Hanna Lilliebjerg, Danmark, Bedste kastrat; Tino af Mosehøj, ejer fru Evy Dalving, Danmark. Bedste korthårskastrat: Rangoon Blue Qui, ejer fru Karen Engelhardt, Danmark. Bedste Perserkuld, Elsa Persia, ejer fru E. Ringsted, Danmark. Bedste korthårskuld: Tranby Red Serqet, ejer fru E. Dunvald, Danmark.

Der var omkring loo katte på udstillingen.

K O R A T - KATTEN DER BRINGER HELD=

Den eksotiske Koratkat er et asiatisk opdræt, som fornylig er importeret fra Thailand til USA og Kanada. Der er så vidt vides ikke endnu kommet nogle af disse dyr til Europa. Koratkatten har fået sit usædvanlige navn efter dens hjemsted, - Korathøjsletten - et afsides liggende område i nordøst Thailand. Selv om Koratkatten altid har været den foretrukne kat i Thailand, har den faktisk været helt ukendt i den vestlige verden. Denne glinsende, grå kat skulle bringe sin ejer held og lykke, og dens sjældenhed, selv i Thailand, har gjort sit til at forege denne mystiske overtro.

Det navn, som på siamesisk bruges, for at identificere denne kat, er det samme, som bruges for "sølv", og hvem vil ikke gerne være ejer af en levende "sølvkat". Koratkatten har således også været eftertragtet og nøje overvåget af landets indbyggere.

Det fremtrædende og typiske karaktertræk for denne race er pelsens farve og karakter. Farven varierer fra en dejlig sølv-ticket grå til en dyb mørkegrå, træffende betegnet som "strålende sort perle". Koratkatten har ingen underpels, og hårene ligger jævnt og glat mod den slanke krop, hvilket giver katten et satinagtigt skær. På næsen og poterne, hvor hårene er korte, er pelsen sølvfarvet.

Hovedet er hjerteformet. Ørene er store og tilspidsede og anbragt højt på hovedet. De store ravgrønne øjne, som er let skrånende, er udtryksfulde og opmærksomme.

Koratkatten bevæger sig med stor ynde og hurtighed og er vældig glad for menneskeligt selskab. Den er kærlig og omgængelig og besidder en munterhed og lyst til leg, som netop er karakteristisk for et sundt og robust opdræt.

De første Koratkatte blev importeret af Jean Johnson i Gresham, Oregon. Hun bragte den med sig hjem, da hun vendte tilbage til USA efter at have boet i sydøst Asien i ti år. Der er stadigvæk kun få eksemplarer af denne sjældne race, og prisen for en killing er høj, - ca 500 Dollars. Der findes ikke nogen egentlig standard for den, da der endnu ikke er eksemplarer nok til, at en sådan kan laves. Der er dog ingen tvivl om, at racen efterhånden vil opnå den popularitet, den fortjener.

-----ooo00ooo-----

HANKATELISTE.

I næste nummer af Hvæssebrættet vil der blive bragt en liste over avlshanner, der tilhører medlemmer af JYRAK og KØBENHAVNSAFDELINGEN. For at få listen så komplet som mulig, beder vi alle, der har avlshanner, om at skrive et brev kort til H. Knudsen, Thehøj, Norup, med oplysninger om hankattens farve, race, navn; alder, evt. udstillingsresultater, samt forældrenes navne. Disse kort bedes fremsendt snarest og senest 1. juni 1966. Optagelsen på listen er gratis, og ment som en service til de opdrættere, der ikke selv har en han.

JYRAK'S adresser.
=====

Formand:

HANS PEDERSEN, Væsselbjergvej 25, Hadsten.
Tlf. (061)9.41.11. Hadsten 330.

Næstformand:

EMILIE ISKOV, Granvej 16, Hadsten.
Tlf. (061)9.41.11. Hadsten 493.

Sekretær:

JANE PETERSEN, Kørmindevej 18, Vejle.
Tlf. Vejle 6454.

Stambogssekretær:

GRETE JENSEN, Hostrupvej 28, Kolding.
Tlf. (055) 2.46.51.

Kasserer:

GERDA PEDERSEN, (adr. og tlf. som formand)
Giro nr. 6.85.09.

Redaktør:

HENNY KNUDSEN, Thehøj, Norup.
Tlf. (085) 8.31.15.

Bestyrelsesmedlemmer:

HELMUTH JENSEN, (adr. og tlf. som stambogssekretæren)

POUL DUE, Peter Fabersvej 1, Aarhus V.

---0000000---

JYRAK'S KØBENHAVNSAFDELING.
=====

Formand:

PER HILFLING-OLESEN, Landsebakken 23,
Holte. Tlf. (01) 42.02.25.

Næstformand:

GRETHE SCHMIDT, Virungade 52, Virum.
Tlf. (01) 84.85.52.

Sekretær:

BIRGITTE GANNIK, Toftøjevej 31 B, Vanløse.
Tlf. (01) 71.00.11.

Kasserer:

MARIANNE MAGNUS, Bøgevej 36, Skovlunde.
Tlf. (01) 91.23.55. - Giro nr. 6.37.74.

VI SLÅR OS PÅ FLASKEN !!!
=====

(Red)

Desværre sker det somme tider, at hunkatten ikke har mælk nok til killingerne, så en eller flere af kuldene trives dårligt og bliver små og svage. Det hænder også, at moderkatten helt nægter at passe killingerne eller på grund af sygdom ikke kan. Man må da enten prøve at få fat på en amme i en fart, eller man må give de små flaske.

Det er et stort arbejde at flaske et kuld op, for killingerne skal have mæden tit og i små portioner, - helst hver eller hveranden time til at begynde med, og også nogle gange i løbet af natten.

Her i Danmark kan man ikke købe sutter, der er beregnet til så små dyr (Jeg har prøvet både på apoteket og i specialforretninger for artikler til dyr.) Man kan imidlertid få dem i England, og som regel har jeg nogle stykker liggende, hvis nogen skulle komme til at mangle.

Man kan ikke flaske en killing op med almindelig sødmælk. Kattens mælk indeholder nemlig meget mere protein end kødmælk (kattens mælk: 9,5% - kødmælk 3,5% protein) Killingen vil uværgerligt blive svag og evt. dø på grund af protein- og kalorienangel.

Man må købe sødmælkepulver, og det skal blandes i den dobbelte styrke, som til babyer for at dække proteinbehovet hos killingen. Endvidere skal der tilsættes lidt A/D vitaminer. (Levertran)

På denne måde skulle der være gode chancer for at redde kuldene, eller de killinger, der evt. ikke får tilstrækkeligt på grund af for lidt mælk hos moderkatten.

ABESSINIER

— kopi af en
rigtig Puma

Stilfærdig, charmerende, hengiven og intelligent. Lydløs, ogsaa naar den er i løbetid. Ideel til lejligheder.

Avlshan: HERMOSO van MARIENDAAL, hollandsk import. Bedste ungdyr København jan. 65. CAC i Malmø og Kolding. Bedste korthaarskat Aalborg august 65.

Avlshun: DESEADA van MARIENDAAL, netop hjemkommet fra Holland.

Ogsaa opdræt af Perser (Angora).

Henny Knudsen - Thehøj pr. Norup - Telefon (085) 8 31 15

Brunmaskede siamesere

Ung han til avlstjeneste
Killinger som regel til salg.
Specielt blidt temperament

Inge Nielsen

Nr. Rind pr. Skals
Tlf. Nr. Rind 17 kan benyttes

Til avlstjeneste

Champion JAWA BOA

- brun Burma han.

Bestilling modtages paa killinger efter
fineste brune og blaa Burmesere samt
efter Perser, skildpadde.

Gerda Pedersen

Vesselbjergvej 25 . Hadsten
Tlf. Hadsten 330
Kaldnr. (061) 9 41 11

Siam-han - int. Champion

JESPER AF GYLLING

6 guldmedaljer

Killinger lejlighedsvis til salg

LISE BRANDBYGE

Skolegade, Gylling
Telefon Gylling 106.

Burma-og Siamopdræt

Killinger til salg.

Helmuth Jensen

Hostrupvej 28

Kolding

Telefon (055) 2 46 51

– alle
kattevenner
er
velkomne
i

JYDSK RACEKATTE KLUB

Stiftet 1934

Anerkendt af
Fédération Internationale Féline d'Europe
The Governing Council of the Cat Fancy, England

Klubbens sekretariat anviser adresser paa
opdrættere og ejere af avlshanner

Bladet »Hvæssebrættet« sendes medlemmerne gratis

**En klub i trivsel –
en klub, der arbejder for kattens vel**

Eftertryk uden tilladelse forbudt